

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>	
כתובות-שני דייני		Talmud Navigator	
מימרא	מאן דאמר	א	ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
המוציא שטר חוב על חברו, והלה הוציא שמכר לו את השדה, אדמון אומר: יכול הוא שיאמר אילו הייתי חייב לך, היה לך להפרע את שלך כשמכרת לי את השדה	[אדמון]		■ ◆
זה היה פקח שמכר לו את הקרקע, מפני שהוא יכול למשכנו.	החכמים:		■ ◆
מ"ט דרבנן? שפיר קאמר אדמון			ז
באתרא דיהבי זוזי והדר כתבי שטרא - כ"ע לא פליגי דמצי א"ל היה לך לפרוע את שלך כשמכרת לי את השדה, כי פליגי - באתרא דכתבי שטרא והדר יהבי זוזי			! ◇
איבעי ליה למימסר מודעא	אדמון סבר:		■ ◆ ! ◇
חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.	ורבנן סברי:		■ ◆ ! ◇
שנים שהוציאו שטר חוב זה על זה, אדמון אומר: אילו הייתי חייב לך כיצד אתה לוח ממני?	[אדמון]		■ ◆
זה גובה שטר חובו, וזה גובה שטר חובו.	החכמים:		■ ◆
שנים שהוציאו שטר חוב זה על זה, רב נחמן אומר: זה גובה וזה גובה	אתמר: [רב נחמן]		■ ◆
הפוכי מטרתא למה לי? אלא זה עומד בשלו וזה עומד בשלו.	רב ששת:		■ ◆ ◇
דכולי עלמא - עידית ועידית, בינונית ובינונית, זיבורית וזיבורית, ודאי הפוכי מטרתא הוא, כי פליגי - דאית ליה לחד בינונית ולחד זיבורית			■ ◇
זה גובה וזה גובה, קסבר: בשלו הן שמין, אתי בעל זיבורית וגבי ליה לבינונית דהוה גביה עידית, ואתא ההוא ושקיל זיבורית	רב נחמן סבר:		■ ◆ ■ ◇
הפוכי מטרתא למה לי, קסבר: בשל כל אדם הן שמין, סוף סוף כי אתי ההוא - בינונית דנפשיה קשקיל.	רב ששת:		■ ◆ ■ ◇
ולרב נחמן, מאי חזית דאתי בעל זיבורית ברישא? ליתי בעל בינונית ברישא וליגבי זיבורית, וליהדר וליגבי ניהליה			ז ◇
לא צריכא, דקדים תבעיה.			!
סוף סוף כי אתו למגבי - בהדי הדדי קאתן			ז
אלא לא צריכא, דאית ליה לחד עידית ובינונית ואית ליה לחד זיבורית			! ◇
בשלו הן שמין	מר סבר: [רב נחמן]		■ ◆ ! ◇
בשל כל אדם הן שמין.	ומר סבר: [רב ששת]		■ ◆ ! ◇
זה גובה וזה גובה	תנן-החכמים:		■ ז ◇
כגון שלוה זה לעשר וזה לחמש.	תרגמה רב נחמן אליבא דרב ששת:		! ◇
ה"ד?			^
אילימא ראשון לעשר ושני לחמש			!
בהא לימא אדמון אילו הייתי חייב לך כיצד אתה לוח ממני? הא לא מטא זמניה			ז
אלא ראשון לחמש ושני לעשר			!
ה"ד?			^
אי דמטא זמניה			!
מ"ט דרבנן?			ז
ואי דלא מטא זמניה			!
הא לא מטא זמניה, ומ"ט דאדמון?			ז

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה		statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ ! answer- תירוץ ! proof- ראיה	
כתובות-שני דייני מימרא		Talmud Navigator מאן דאמר	
		א	ב
לא צריכא, דאתא בההוא יומא דמשלם חמש		!	◇
עביד איניש דיזיף ליומיה	מר סבר: [חכמים]	! ◇	◇
לא עביד איניש דיזיף ליומיה.	ומ"ס: [אדמון]	! ◇	◇
הכא ביתמי עסקינן, דיתמי מיגבא גבי, אגבוי לא מגבינן מינייהו.	רמי בר חמא:	!	◇
והא זה גובה וזה גובה קתני		?	◇
זה גובה, וזה ראוי לגבות ואין לו.		!	◇
שתי תשובות בדבר: חדא, דזה גובה וזה גובה קתני	רבא:	?	◇
ועוד, לגבינהו ארעא ליתמי וליהדר וליגבינהו מינייהו, כדרב נחמן		?	◇
יתומים שגבו קרקע בחובת אביהן, בעל חוב חוזר וגובה אותן מהן	דאמר ר"ג אמר רבה בר אבוה:	?	◇
קשיא.		■	◇
ולוקמה דאית להו ליתמי זיבורית, ואית ליה לדידיה עידית ובינונית, דאזלי יתמי גבו בינונית ומגבו ליה זיבורית, דאי נמי בשל כל אדם הן שמין, הא אין נפרעין מנכסי יתומים אלא מזיבורית		?	◇
הני מילי היכא דלא תפס, אבל היכא דתפס - תפס.		!	◇
שלוש ארצות לנשואין: יהודה, ועבר הירדן, והגליל אין מוציאין מעיר לעיר ומכרך לכרך, אבל באותה הארץ מוציאין מעיר לעיר ומכרך לכרך, אבל לא מעיר לכרך ולא מכרך לעיר.			■
מוציאין מנוה הרעה לנוה היפה, אבל לא מנוה היפה לנוה הרעה	[ת"ק]	◇	■
אף לא מנוה רעה לנוה יפה, מפני שהנוה היפה בודק.	רשב"ג:	◇	■
בשלמא מכרך לעיר - דבכרך שכיחי כל מילי, בעיר לא שכיחי כל מילי, אלא מעיר לכרך מ"ט?		?	◇
מסייע ליה לרבי יוסי בר חנינא		!	◇
מנין ששייבת כרכים קשה? שנאמר: (נחמיה י"א) ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים.	דא"ר יוסי בר חנינא:	■	!
רשב"ג אומר כו'.			■
מאי בודק?			^
כדשמואל		!	◇
שינוי וסת תחלת חולי מעים.	דאמר שמואל:	■	!
כתוב בספר בן סירא: (משלי ט"ו) כל ימי עני רעים		■	◇
והאיכא שבתות וימים טובים		?	◇
כדשמואל		!	◇
שינוי וסת תחלת חולי מעים.	דאמר שמואל:	◇	!
אף לילות בשפל גגים גו ובמרום הרים כרמו - ממטר גגים לגגו, ומעפר כרמו לכרמיו.	בן - סירא אומר:	■	◇
הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין, הכל מעלין לירושלים ואין הכל מוציאין, אחד האנשים ואחד הנשים.			■
נשא אשה בא"י וגרשה בארץ ישראל - נותן לה ממעות ארץ ישראל.			■
נשא אשה בא"י וגרשה בקפוטקיא - נותן לה ממעות ארץ ישראל.			■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מיימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל - נותן לה ממעות ארץ ישראל	[ת"ק]										◆	■
נותן לה ממעות קפוטקיא.	רבן שמעון בן גמליאל:										◆	■
נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בקפוטקיא - נותן לה ממעות קפוטקיא.												■
הכל מעלין לאתויי מאי?											⚡	
לאתויי עבדים.											◇	!
ולמאן דתני עבדים בהדיא, לאתויי מאי?											◇	⚡
לאתויי מנוה היפה לנוה הרעה.											◇	!
ואין הכל מוציאין לאתויי מאי?											◇	⚡
לאתויי עבד שברח מחוצה לארץ לארץ, דאמרין ליה: זבניה הכא וזיל, משום ישיבת ארץ ישראל.											◇	!
הכל מעלין לירושלים לאתויי מאי?											◇	⚡
לאתויי מנוה היפה לנוה הרעה.											◇	!
ואין הכל מוציאין לאתויי מאי?											◇	⚡
לאתויי אפ"ל מנוה הרעה לנוה היפה, ואידי דתנא רישא אין מוציאין, תנא סיפא נמי אין מוציאין.											◇	!
הוא אומר לעלות, והיא אומרת שלא לעלות - כופין אותה לעלות, ואם לאו - תצא בלא כתובה	ת"ר:										◇	■
היא אומרת לעלות, והוא אומר שלא לעלות - כופין אותו לעלות, ואם לאו - יוציא ויתן כתובה.											◇	■
היא אומרת לצאת, והוא אומר שלא לצאת - כופין אותה שלא לצאת, ואם לאו - תצא בלא כתובה											◇	■
הוא אומר לצאת, והיא אומרת שלא לצאת - כופין אותו שלא לצאת, ואם לאו - יוציא ויתן כתובה.											◇	■
נשא אשה כו'.												■
הא גופא קשיא											⚡	
נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בקפוטקיא - נותן לה ממעות ארץ ישראל	קתני:										◇	⚡
אלמא בתר שיעבודא אזלינן											◇	■
נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל - נותן לה ממעות ארץ ישראל	אימא סיפא:										◇	⚡
אלמא בתר גוביינא אזלינן											◇	■
מקולי כתובה שנו כאן	רבה:										◇	!
כתובה דרבנן.	קסבר: [ת"ק]										◇	!
נותן לה ממעות קפוטקיא.	רבן שמעון בן גמליאל:											■
כתובה דאורייתא.	קסבר: [רבן שמעון בן גמליאל]										◇	■
המוציא שטר חוב על חבירו, כתוב בו בבל - מגבהו ממעות בבל, כתוב בו ארץ ישראל - מגבהו ממעות ארץ ישראל	תנו רבנן:										◇	■
כתוב בו סתם, הוציאו בבבל - מגבהו ממעות בבל, הוציאו בארץ ישראל - מגבהו ממעות ארץ ישראל											◇	■
כתוב בו כסף סתם - מה שירצה לזה מגבהו											◇	■

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ■ † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קו:		
מה שאין כן בכתובה.												■	◇	קו:	
אהיאי?												^		קו:	
ארישא, לאפוקי מדרשב"ג	רב משרשיא:											!	◇	קו:	
כתובה דאורייתא.												■	!	קו:	
כתוב בו כסף סתם - מה שירצה ליה מגבהו.												■	◇	קו:	
ואימא: נסכא												‡	◇	קו:	
דכתיב ביה מטבע.	ר אלעזר:											!	◇	קו:	
ואימא: פריטן												‡		קו:	
פריטי דכספא לא עבדי אינשי.	רב פפא:											!	◇	קו:	
לעולם ידור אדם בא"י אפ"י בעיר שרובה עובדי כוכבים, ואל ידור בחו"ל ואפילו בעיר שרובה ישראל, שכל הדר בארץ ישראל - דומה כמו שיש לו אלוה, וכל הדר בחוצה לארץ - דומה כמי שאין לו אלוה, שנא': (ויקרא כ"ה) לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים	ת"ר:											■	◇	קו:	
וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוה?												‡		קו:	
אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים												!	◇	קו:	
וכן בדוד הוא אומר: (שמואל א' כ"ו) כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים												■	!	קו:	
וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים אחרים?												‡	!	קו:	
אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל - כאילו עובד עבודת כוכבים.												!	!	קו:	
ר' זירא הוה קמשתמיט מיניה דרב יהודה, דבעא למיסק לארץ ישראל	[רבי זירא]											○	◇	קו:	
כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה, שנאמר: (ירמיהו כ"ז) בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה'.	דאמר רב יהודה:											■	○	◇	קו: